

Vensters op het kruis | 1

11 maart 2018 | **De rechtbank, de tempel, de markt**
18 maart 2018 | **De relatie, de school, het slagveld**

In het christendom staat de kruisdood van Jezus centraal. Maar wat gebeurde er toen precies?

De Bijbel reikt ons diverse vensters aan, die elk zicht geven op Golgota. Ze helpen ons de betekenis van het sterven van Jezus beter te verwoorden.

De rechtbank

Schriftlezing | *Romeinen 3, 21-26*

Golgota is de plaats van onze rechtvaardiging. De Bijbel gebruikt dit woord niet alleen voor mensen, maar ook voor voorwerpen: een weegschaal is 'rechtvaardig' (*Leviticus 19, 36a*) wanneer het gewicht zuiver weergeeft. Een weegschaap die afwijkt, wordt weggegooid.

Een mens hoort ook zuiver, rechtvaardig te zijn. Maar hij is het niet meer, als gevolg van zijn opstand tegen God (*Romeinen 3, 10-12*; zie *Psalm 14, 1-3*). Hij wijkt af: hij houdt zich niet aan de wet van zijn maker. God zou ons kunnen afdanken: het loon op de zonde is de eeuwige dood (*Romeinen 6, 23a*).

Met het woord 'rechtvaardig' zitten we in de wereld van de rechtbank. Wij zijn de verdachten en de aanklager heeft zojuist het bewijs geleverd: je bent schuldig, je hebt de wet overtreden. Je verdient straf.

Maar die straf krijgen we niet. Want Jezus heeft aan het kruis onze straf gedragen. Hij is de rechtvaardige (*Jesaja 53, 11b*) die voor onrechtvaardigen stierf. En zo kunnen wij als rechtvaardigen door God worden aangenomen. We worden vrijgesproken.

Wie in Jezus Christus gelooft, is in de ogen van God niet langer schuldig. Denk je eens in wat dat betekent: je mag de rechtbank verlaten; jij krijgt geen straf. Dan ga je toch niet opnieuw schuld op je laden door onzui-ver te leven, door de wet te overtreden? Je bent God eeuwig dankbaar en doet voortaan wat je schepper wil!

De tempel

Schriftlezing | *Hebreeën 10, 5-10*

In de tempel werden offers gebracht. Het waren er niet een paar, maar talloze. Elke dag rookte het altaar. De offers hadden een plaats in de omgang van God met zijn volk. Ze waren een teken van toewijding.

Maar, ten diepste ging het God niet om die offers. Hij wil mensen die zichzelf aan Hem geven (zie bijvoorbeeld *1 Samuel 15, 22*; *Psalm 50*; *Hosea 6, 6*). Zo gezien is zonde tekort schieten in je toewijding aan God.

Jezus stierf voor die zonde. Hij was volmaakt op God gericht (zie *Marcus 14, 36*). Hij ging daarin tot het uiterste: van het kruis op Golgota maakte Hij een altaar waarop Hij het ware offer bracht, als het lam van God.

De schrijver van de brief aan de Hebreeën haalt hierbij *Psalm 40* aan. Wat David niet kon en wat wij niet kunnen, deed Jezus: 'Ik ben gekomen, God, om uw wil te doen.' Zo rekent Jezus af met de zonde van onze gebrekkige toewijding aan God.

Maar dan kan ons leven weer een leven worden dat aan God gewijd is. We gaan onszelf 'als een levend, heilig en God welgevallig offer' in zijn dienst stellen (*Romeinen 12, 1*). En dat doe je niet af en toe, maar elke dag. Maak het maar concreet en offer je tijd, je geld, je energie aan God!

De (slaven)markt

Schriftlezing | *1 Petrus 1, 13-25*

Er is veel slavernij in de wereld: mensen zitten vast in de prostitutie of in steenfabrieken. Maar we kunnen ook gevangen zitten in drugs of alcohol, in geld en werk, in ons verdriet, in ons gelijk, in bepaalde denkpatronen.

Ieder mens is zonder Jezus Christus een slaaf van de zonde (*Romeinen 16, 7*; zie bijvoorbeeld ook *Titus 3, 3*). We kunnen onszelf daaruit niet bevrijden. Wie eenmaal slaaf is, is dat voor altijd.

We kunnen alleen door God bevrijd worden. Hij gaf er zijn zoon voor, die hier op aarde mensen bevrijdde van ziekte, van de zonde, van de dood. Hij kwam om zijn leven te geven als losgeld voor velen (*Marcus 10, 45*). Hij betaalde de hoogste prijs: zijn bloed.

Petrus schrijft hierover, waarbij hij aanhaakt bij het beeld van de markt, waar slaven van eigenaar wisselden. Wie door Jezus gekocht is, is van Hem. Je bent voortaan zijn slaaf (*1 Korintiërs 7, 22*). Je gaat Hem 'Heer' noemen en de wil van God doen, in alles (zie *Matteüs 7, 21*).

Het lijkt alsof je van de regen in de drup komt en de ene slavendrijver inwisselt voor de andere. Maar dat is niet zo: want wie slaaf van Jezus is, is vrij (*Johannes 8, 36*)!

Wie in Jezus gelooft, mag weten: er is niets meer dat mij bindt. Je hoeft je door niets meer te laten knechten. Want Jezus verbreekt de boeien van de angst, het ge-waardeerd willen worden door anderen, de zonde, de dood. Je bent werkelijk vrij!